

- Po gosp. Muršecovi slovn.
1. slon-a	1. slon-a
2. slon-ov (nekda-j-u)	2. slon-ov, u
3. slon-ama	3. slon-oma, ama
4. slon-a	4. slon-a
5. pri slon-ih (nekd.-u)	5. pri slon-oma, ama
6. s slon-ama	6. s slon-oma, ama.

Spominka. — *om*, — *oma*, — *om* imajo prednost, de so stare oblike ali forme, *am*, — *ama*, — *am* so pa bolj okrogle. Ako práv sodimo, je nekako lože izgovarjati: slonam, slonama, kot slonom, slonoma.

(Dalje sledi.)

Iz Dunajskiga zbora.

Pervo reč za povzdigo kmetijstva je državni zbor unidan dokončal: kmetije so odvezane vsiga podložitva do gruntnih gospok. Nekteri davki se bojo odškodovali, nekteri pa ne. Tako ste brali v poslednjih Novicah po Cesariskim ukazu.

Zdej je tedej imenitno vprašanje: kolikosa bo tarifa odškoddovanja, in kdo bo plačal. Za to reč je komisija postavljena iz poslancov vsake dežele, ki bojo osnovo naredili, čez katero bo celi zbor potem sklenil. V ti komisii so:

Za Primorsko: gospodje Defranceski, Gorpup, Doljak, Fakinetti, in Černe.

Za Marsko in Šlezko: gospodje Oheral, Demel, Hibner, Motika in Kudlich.

Za Štajarsko: gosp. Pliker, Kavalkabo, Turn, Mikel in Wisenauer.

Za Dalmatinsko: Petrovič, Radmili, Grabovac, Miheli-Vituri in Iwičievič.

Za Koroško: Laner in Heis.

Za druge dežele že prvi dan ni bila komisija odločena.

Za Krajnsko deželo pa sedijo v tem zboru gosp. Ambrož, gosp. Dolšajn, ktera sta 31. dan pretečnega mesca očitno pokazala, de za kmeta kaj dobro mislita, in pa gosp. Laufenštajn, ki je še le pozneje na Dunaj prišel. Naši kmetje se zares nemorejo čez svoje dozdanje poslance clo nič pritožiti, kér se serčno za nje potegujejo. Gosp. Ambrož je unidan v zboru tudi gosp. ministra vprašal: zakaj de še ni na Krajnskim stojna sodba (Standrecht) preklicana, kér se od tacih hudodelstev nič več ne sliši, zavoljo kterih je bila pred nekimi mesci ta sodba zapovedana. Gosp. minister je obljubil, ta ukaz kmalo preklicati.

Tudi od gosp. Kavčiča je znano, de se v prid kmetiških reči posebno dobro ponaša. Med mnogimi družimi rečmi, za kmeta dobrimi, se je v 33. seji državni zbor za kmete takole potegoval: „Po nobeni ceni se ne sme kmetam njih pravica vzeti v nekterih gojzdh les sekati in pasti, ako nočemo veliko tavžent kmetov v nič pripraviti. Jez postavim tu naš Planinski in Postojnski kanton v izgled, kjer veliko tavžent družin od tega živí, de imajo dervarsko in pašno pravico v gojzdh. Kmetje terdijo, de je ta pravica njih lastninska pravica (Eigentumsrecht), grajsine pa pravijo, de je le sužna pravica (Servitutsrecht). Čigava je prava, ne morem tukaj razsoditi, tedej le terjam, de se te pravice kmetam še ohranijo, brez kterih bi jih moglo veliko na beraško palico priti.“

Gosp. Kavčič, Ambrož in Dolšajn so se dozdej že tudi v marsikterih družih rečeh skerbne domoredce pokazali, od kterih se dosihmal še ni bilo očitno govorilo. Bog daj, de bi vse popolnoma dognali, kar je v prid krajnske in sploh slovenske dežele. Le nič na pol: to prosimo! — Nad gosp. Doljakam

iz Gorice so slovenski poslanci močno podporo dobili, in — kakor s serčnim veseljem slišimo — podpirajo tudi drugi Slovani, posebno krepki Čehi slovensko reč. Slava Vam vsim skupej!

Nova volitev poslanca na Dunaji v Loki.

Unidan so Kočevarji Krajncam malo znaniga gospoda Fluka za poslanca za Dunajski zbor izvolili; bomo vidili, kakó se bo za prid naše dežele obnašal. — V Loki bo pa še le té dni nova volitev, zato kér zadnjokrat je premalo voljivcov skupej prišlo, in se še ti niso mogli zediniti v volitvi. Sliši se, de veči del voljivcov noče nobeniga mestnika voliti. Zakaj neki ne? — Če se že v svojih mislih premakniti ne daste, volíte saj izmed sebe pametniga, pošteniga možá, kteri tudi nemško govori zná, in ki zapopade, de je razun desetine in tlake še več reči za našo deželo silno potrebnih! *)

Novičar.

Prepoved žito iz Hervaškiga voziti, je že preklicana; že dobivamo žita dovelj v Ljubljano. — Hervaška armada odriva iskreno naprej v Madžarsko deželo. Dozdej še ni bilo nikjer vojske; kamor koli so svitli ban in Hervatje prišli, so jih s prijaznim „Živijo“ sprejeli. Neizrečeno lepi so razglasi vitežkiga bana na vse avstrijsanske ljudstva, na Madžare na vojake i. t. d., ktere je na znanje dal, predin je vojsko začel. Hervaško-Madžarska vojska je zdej tako imenitna, de je Laška bolj zaostala, kjer je dosihmal še v vsim pri starim in se še nič práv ne vé, kaj de bo. — Nabéra slovenskiga družtva za Hervate se práv vesela kaže; od vsih strani pošiljajo darove in čeravno ne bomo ravno tavžentov nabrali, bojo verli bratje na Hervaškim dobro voljo za delo vzéli. — Na Dunaji je bil 13. dan tega mesca spet hud ropôt zavoljo tega, kér so nekteri ljudje hotli, de bi ministri za ceno akcij dobri stali, ktere je neki Svoboda v podporo Dunajskih ubogih rokodelcev na svitlo dal, — pa hvala Bogú! de je le pri ropotu ostalo. — Šole v Ljubljani se bojo začele prihodnji mesec; samo bogoslovska, osma in pa zdravilska šola se bojo še le o Vsihsvetih začele.

*) Ravno smo slišali, de mislijo voljivci Ljubljanske okolice starejiga gosp. Smida (Kovača) iz Šiške voliti, do kteriga imajo že zdavnej veliko zaupanje, ali pa župana iz Vižmarjev gosp. Severja, kteriga hvalijo možá prebrisane glave. Práv je, volíte eniga ali družiga; tode povejte mu, de poslanec biti, je imenitna reč. Cela dežela gleda na-nj kakó de se obnaša! Vredništvo.

Današnjimu listu je pridjana prva pola željno pričakovane tragedije ali žalne igre „Divica Orleanska“ z naznanilam, de bo začeto delo odsihmal pridno sledilo in pa 16. „doklada.“

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajuji	
	16. kimovca.		11. kimovca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	26	2	33
1 » » banaške	2	31	2	40
1 » Turšice	—	—	1	32
1 » Sorsice	—	—	1	50
1 » Reži	1	30	1	30
1 » Ječmena	1	17	1	15
1 » Prosa	1	29	1	20
1 » Ajde	—	—	1	30
1 » Ovsa	—	45	—	45